

GOD GEBEURT

WAAR MENSEN NAAR MENSEN OMZIEN

GOD GEBEURT

waar mensen naar
mensen OMZIEN

‘Mensen gaarne zien: da’s mijn hobby’. De spreuk hing vroeger in vele huiskamers. En als christen worden we uitgedaagd om er, zoals Jezus, te zijn voor de minsten van onze broeders.

Maar worden zij niet vaak herleid tot een algemene noemer: mensen in armoede, mensen op de vlucht, mensen met een beperking, enz.? Advent en vasten zijn wel periodes waarin we min of meer concreet aan hen denken, maar vaak blijft het daar ook bij. Soms ervaren we meer dan één drempel: ze gedragen zich wat vreemd; hun taal, hun levensomstandigheden zijn zo anders. Soms ontbreekt het ons aan informatie en inzicht in de problematiek. Soms voelen we vooral onmacht en houden we liever bewust afstand om niet te nauw betrokken te raken.

Anders wordt het wanneer de ‘minste’ een naam en een gezicht krijgt. Dan wordt het veel lastiger om als christen de andere kant uit te kijken. Je voelt het appèl om werkelijk naar die medemens om te zien en om op zoek te gaan of je er individueel of samen voor kunt zorgen dat ‘niemand’ ‘iemand’ wordt.

Enkele sleutels in de Bijbel

Wanneer we Jezus volgen, kunnen we er niet naast kijken: hij heeft volop aandacht voor de mensen aan de rand. We kennen de verschillende genezingsverhalen en de wijze waarop hij mensen terug een plek geeft in de samenleving.

De vier mannen in Lc 5 hebben er veel voor over om hun verlamde vriend tot bij Jezus te brengen. Ze durven iets riskeren en Jezus is onder de indruk van hun vertrouwen en hun creativiteit (5,17-26).

Zacheüs’ ontmoeting met Jezus betekent een radicale ommekeer. Hij leert metterdaad dat ‘delen goed doet’ (de slogan van Broederlijk Delen; Lc 19,1-10).

Vluchtelingen op een menselijke manier behandelen, het is een plicht die reeds zeer krachtig klinkt in het boek Leviticus. ‘Behandel vreemdelingen die bij jullie wonen als geboren Israëlieten. Heb hen lief als jezelf, want jullie zijn zelf vreemdelingen geweest in Egypte.’ (Lev 19,33-34).

Gespreksvragen

- Welke (kleine) stappen kunnen we met onze geloofsgemeenschap zetten om niet ‘iets te doen voor’ mensen met een beperking of minder kansen, maar ‘samen met’ hen?
- ‘Delen is het nieuwe hebben.’ Hoe versta jij deze slogan van Broederlijk Delen? Hoe krijgt hij vorm in jouw leven? En in het leven van de geloofsgemeenschap?
- Hoe zien we persoonlijk en met onze geloofsgemeenschap om naar vluchtelingen en migranten?